

عنوان مقاله:

معماری پایدار، محیط زیست و توسعه پایدار

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی نوین (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

هومن شاداب مهر - دکتری شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی کاشمر

وحیدرضا اقبالی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی کاشمر

علی منظم اسماعیل پور - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی و عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور کاشمر

خلاصه مقاله:

یکی از نگرانی های جامعه جهانی، از میان رفتن منابع انرژی است. معماری و شهرسازی به عنوان عواملی سازنده و موثر در حفظ این منبع، می تواند به دوام و بقای هستی کمک کند. معماری پایدار یک روش در طراحی است و به تقلیل مصرف منابع انرژی و استفاده بهینه از آن می پردازد که امروزه مورد توجه بسیاری از جوامع حرفه ای قرار گرفته است. آنچه در این کره مادی به بقای انسان می انجامد، استفاده درست و مناسب از محیط زیست است. استفاده هوشمندانه از این منابع می تواند به توسعه پایدار و دوام زندگی انسان های آینده نیز بیانجامد. توجه به مفهوم پایداری محیط زیست در معماری و شهرسازی می تواند زمینه مناسب برای رسیدن به این هدف را فراهم آورد. محیط زیست با عبارت طبیعت یا محیط طبیعی، مفهومی است که همواره در طول تاریخ همواره مورد توجه انسان ها قرار گرفته است. در طول قرن ها این ارتباط با محیط بگونه ای با نوعی همزیستی مسالمت آمیز همراه بوده است ولی امروزه با توجه به توسعه چشمگیر تکنولوژی، شاهد استفاده بی رویه از محیط زیست می باشیم که پیامدهای ناشی از آن بخصوص در شهرهای بزرگ بسیار عظیم بوده است. در این مقاله برآنیم تا ضمن بیان مفاهیم ویژه در این موضوع، بر پایه تحقیق توصیفی تحلیلی، معماری پایدار بر پایه مفهوم پایداری محیط زیست در آن، را مورد ارزیابی قرار دهیم.

کلمات کلیدی:

معماری، معماری پایدار، محیط زیست، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/609355>

